

**Вікторія Стамат, к.е.н., доцент,
доцент кафедри менеджменту та маркетингу;
Світлана Філімонова, здобувач вищої освіти, СВО Магістр
Миколаївський національний аграрний університет**

СУЧАСНА МОДЕЛЬ МЕНЕДЖЕРА

Сьогодення показує, що ефективність діяльності будь-якого підприємства чи організації лише на третину обумовлюється наявністю матеріально-технічної бази, а решта залежить від людського чинника, тобто від інтелектуального потенціалу та вимагає від спеціалістів не лише глибоких фахових знань, а й вміння орієнтуватися у складних життєвих, політичних, економічних процесах, що відбуваються у світі. Тому актуальності набуває побудова сучасної моделі менеджера.

Менеджер (від англійського «manage» – керувати) – співробітник організації, основним завданням якого є управління іншими співробітниками, а також ключовими ресурсами організації. Для ефективного управління менеджер повинен володіти знаннями сучасного менеджменту і мати здібності до керівництва людьми [1]. Здібності до керівництва виявляються в наявності розумних особистих цінностей та чітких особистих цілей; здатності управляти самим собою; умінні навчати та розвивати підлеглих, формувати ефективні робочі групи [2].

Сучасний менеджер повинен виконувати такі ролі: керівника, лідера, дипломата, вихователя, інноватора і людини, яка за своїми якостями повинна бути взірцем для інших.

Найвідоміші менеджери сучасності (Лі Якокка, Френсіс Роджерс, Джек Уелч, Акіо Моріта та ін.), управлінські консультанти (Уоррен Бенніс, Том Пітере, Філіп Кросбі), представники сучасних шкіл бізнесу (Майкл Портер, Генрі Мінцберг та ін.) будують модель менеджера високого класу на основі таких критеріїв: добре знає потреби, бажання клієнтів та сприяє їх задоволенню; спонукає до використання нестандартних підходів, захоплює інших своїми ідеями; бере на себе відповідальність тоді, коли інші собі цього не дозволяють; генерує нові ідеї, спрямовані на суттєві зміни; залучає до команди талановитих людей, вміє використовувати потенціал кожного члена команди та ставиться до нього як до партнера; не тільки активно поновлює свої знання та вміння, а й створює умови для поновлення знань членами команди; рішуче впроваджує інноваційні технології; вміло усуває психологічні бар'єри між підрозділами, окремими людьми, створює умови для доброзичливих взаємовідносин між ними; формує корпоративну культуру в організації.

У новому тисячолітті, яке характеризується жорсткою конкуренцією, необхідно вести людей до цілі, не командуючи ними, а запалюючи, надихаючи їх. Тому компаніям потрібні менеджери-лідери, які повинні бути наповнені енергією, заряджати нею інших, вміти приймати рішення й особливо доводити ідеї до успішного завершення. Треба вміти розробляти не план дій, а знаходити

ключову ідею, яка дасть можливість кожному виявляти творчість, неординарний підхід.

Можемо зазначити, що до менеджера висувають одинадцять вимог, які характеризують його як керівника: вміння управляти собою; постановка чітких особистих цінностей; формулювання чітких особистих цілей; поступовий особистий розвиток; вміння вирішувати проблеми (приймати рішення); наявність творчості у роботі; вміння впливати на людей; розуміння специфіки управлінської праці; високі організаторські здібності (здатність керувати); вміння навчати; вміння формувати колектив [3].

Сучасний менеджер повинен бути вмілим організатором праці своєї групи. Авторитет керівника нині спирається не на традиційний статус начальника, а передусім на нього самого, як на людину з усіма її якостями. Він підвищується, коли керівник компетентний у праці своїх підлеглих. Однак керівник не повинен без потреб втручатися в роботу підлеглих, оскільки в такому випадку може виникнути невиправдана залежність працівників від свого начальника [2].

Модель сучасного менеджера включає в себе таке поняття як «ефективний керівник». З точки зору сили впливу на інших ефективним керівником (менеджером) вважається такий, що поєднує у собі здатність впливати на поведінку інших людей не лише з позицій формальної влади, а й з позицій визнаного лідера, вміло використовуючи для цього усі форми влади.

Сучасному менеджеру має бути притаманний широкий спектр ділових якостей: висока ерудиція і професійна компетентність, схильність до лідерства в колективі, підприємництва і здатність ефективно діяти в умовах економічного ризику, практичний розум і здоровий глузд, комунікабельність, заповзятливість, ініціативність і енергійність, вимогливість і дисциплінованість, висока працездатність, воля, цілеспрямованість тощо. Діловитість насамперед проявляється у здатності знаходити (в рамках компетентності наданих повноважень і наявних засобів) оптимальний підхід до ситуацій, що виникають і самим коротким шляхом досягають мети [4, 5].

Отже, підсумовуючи вище сказане, можна дійти висновку, що сучасна модель менеджера повинна включати такі аспекти: він повинен володіти потенціалом для виконання основних функцій управління, розвивати потенціал реалізації управлінських рішень; удосконалювати потенціал для управління людськими ресурсами та власною діяльністю, не зупиняючись на досягнутому та самовдосконалюючись. Розвиток цих потенціалів потрібен для того, щоб називатися сучасним менеджером-професіоналом.

Література:

1. Хто такий менеджер і чим він займається. URL : <https://kerivnyk.info/2011/12/hto-takyj-menedzher.html> (дата звернення: 04.10.2022).

2. Скібіцька Л. І. Менеджмент : навч. посіб. для вищих навч. закладів / Л. І. Скібіцька, О. М. Скібіцький ; Мін-во освіти і науки України. К. : Центр навчальної літератури, 2007. 415 с.

3. Модель сучасного менеджера. URL: <http://rua.pp.ua/model-sovremennogo-menedjera-40709.html> (дата звернення: 04.10.2022).

4. Модель сучасного менеджера. URL: <https://ukrreferat.com/chapters/menejment/model-suchasnogo-menedzhera-referat-1.html> (дата звернення: 04.10.2022).

5. Основи менеджменту: модель сучасного менеджера. URL: <https://library.if.ua/book/3/325.html> (дата звернення: 04.10.2022).

**Олексій Сушко, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Вадим Шкурат, здобувач вищої освіти СВО Магістр
Полтавський державний аграрний університет**

ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА ЗАВДАННЯ

Основою забезпечення ефективної діяльності вітчизняних підприємств та динамічного зростання основних макроекономічних показників в умовах воєнного стану є стабільне функціонування його суб'єктів господарювання. Запорукою цього виступає їх здатність мобілізувати та інвестувати фінансові ресурси у виробничого господарську та інноваційну діяльність. Наявність достатнього обсягу фінансових ресурсів визначає фінансовий потенціал, що забезпечує формування сприятливих умов для активного розвитку підприємств в ринковому середовищі. Ефективно організована фінансова діяльність в межах окремо взятого підприємства забезпечує фінансову стійкість, максимізацію його ринкової вартості, дозволяє максимізувати рентабельність та мінімізувати ризики що виникають у процесі фінансово-господарської діяльності.

Дослідженню теоретичних і практичних аспектів організації фінансової діяльності підприємств присвятили свої роботи такі вчені, як: В. І. Аранчій, С. Л. Мартюшева, Г. М. Азаренкова, А. М. Поддєрьогін, О. О. Терещенко, М. Д. Білик, І. В. Зятковський та інші.

З огляду на вищезазначене вважаємо за доцільне провести аналіз існуючих науково-теоретичних та законодавчих концепцій щодо визначення сутності фінансової діяльності підприємства.

У науковій літературі є багато трактувань дефініції «фінансова діяльність підприємства», в той же час, відсутність єдиного підходу щодо його визначення ускладнює процеси, що пов'язані із організацією фінансової діяльності суб'єктів господарювання.

У Господарському кодексі України фінансова діяльність суб'єктів господарювання трактується через призму фінансового посередництва. В той же час, дане трактування досліджуваної дефініції не в повній мірі виражає її сутність та розкриває лише окремий напрямок фінансової діяльності господарюючих суб'єктів, які здійснюють надання фінансових послуг та відповідно є фінансовими посередниками [2].